

De toren van de Oldehove

De toren van Oldehove te Leeuwarden heet in de friesche landtaal "aldehyou". Het woordje hou! heeft ook de beteekenis van halt! niet verder!

Genoemde dikke, stompe toren is op een stukje grond komen aandrijven en toen hij de plaats bereikt had waar hij nu staat, zat daar aan den oever eene oude vrouw te spinnen, die riep uit al haar macht: "Hou, âlde! hou!" Halt, oude! niet verder! De toren gehoorzaamde; hij is daar altijd blijven staan en heeft aan dit geval zijn naam te danken. Sommigen meenen, dat men hem, toen hij op zijne tegenwoordige standplaats kwam aandrijven, met een draad heeft vastgebonden, om te beletten dat hij verder dreef en om hem te doen dienen voor een baak in zee. Sedert is hij daar blijven staan. Anderen willen dat hij op een koolblad is komen aandrijven. Er zijn er ook die gelooven dat de toren wel degelijk gebouwd is. Dezen vertellen, dat de bouwmeester van dit werk iederen dag een braspenning verdiende, dat was tien duiten, nagenoeg 6½ cts. Eens toen deze heer op een middag te huis kwam, vroeg hij zijne vrouw wat er zoude gegeten worden? Zij wees hem op een pot met gekookte groene erwten, dien zij pas van het vuur had genomen en op den vloer gezet om wat te bekoelen. Maar de verontwaardigde man schopte den pot met erwten omver, terwijl hij zeide: "Is dat nu kost voor een man, die iederen dag een braspenning verdienen kan?"